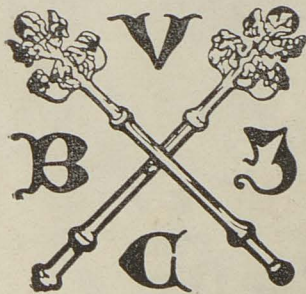
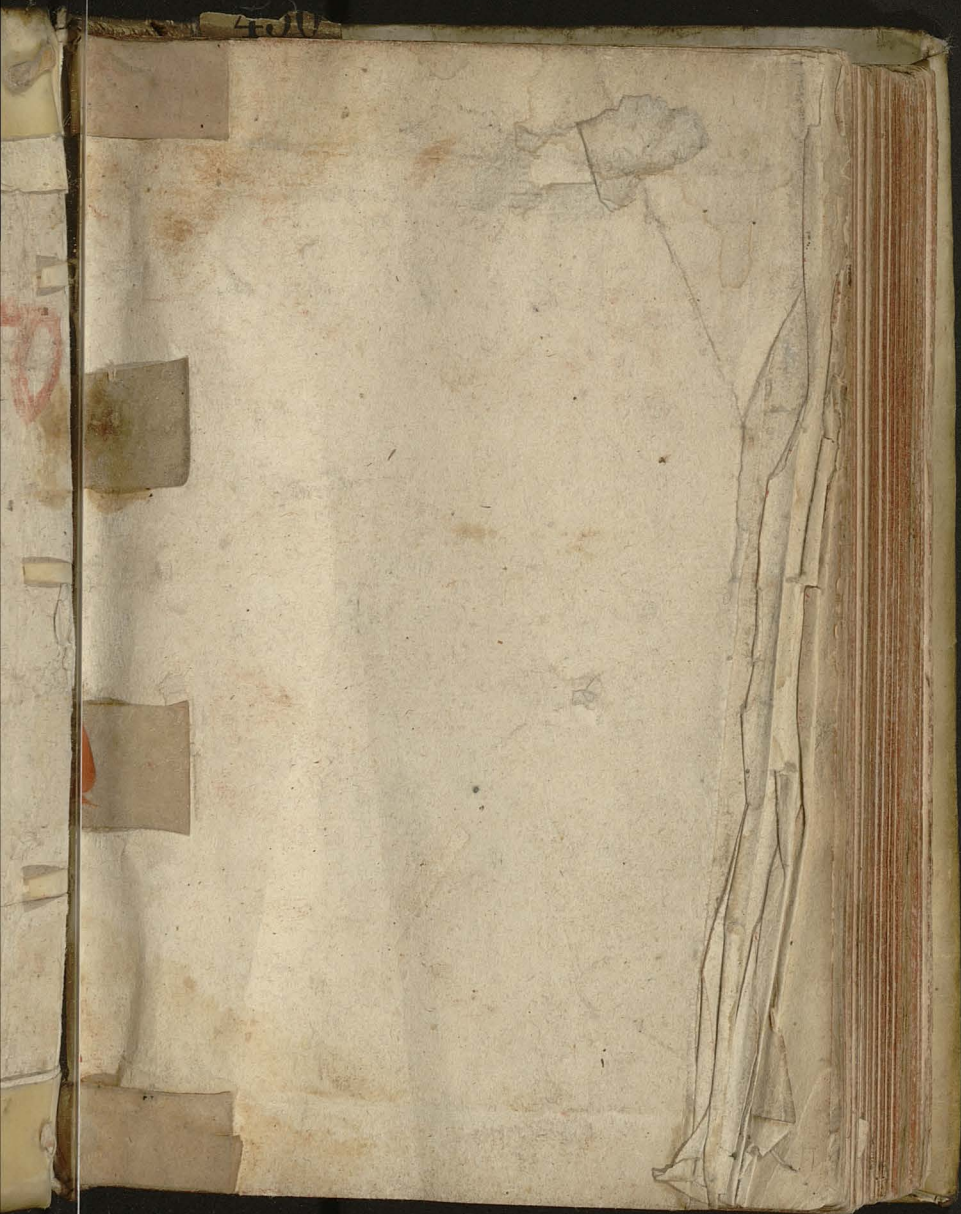

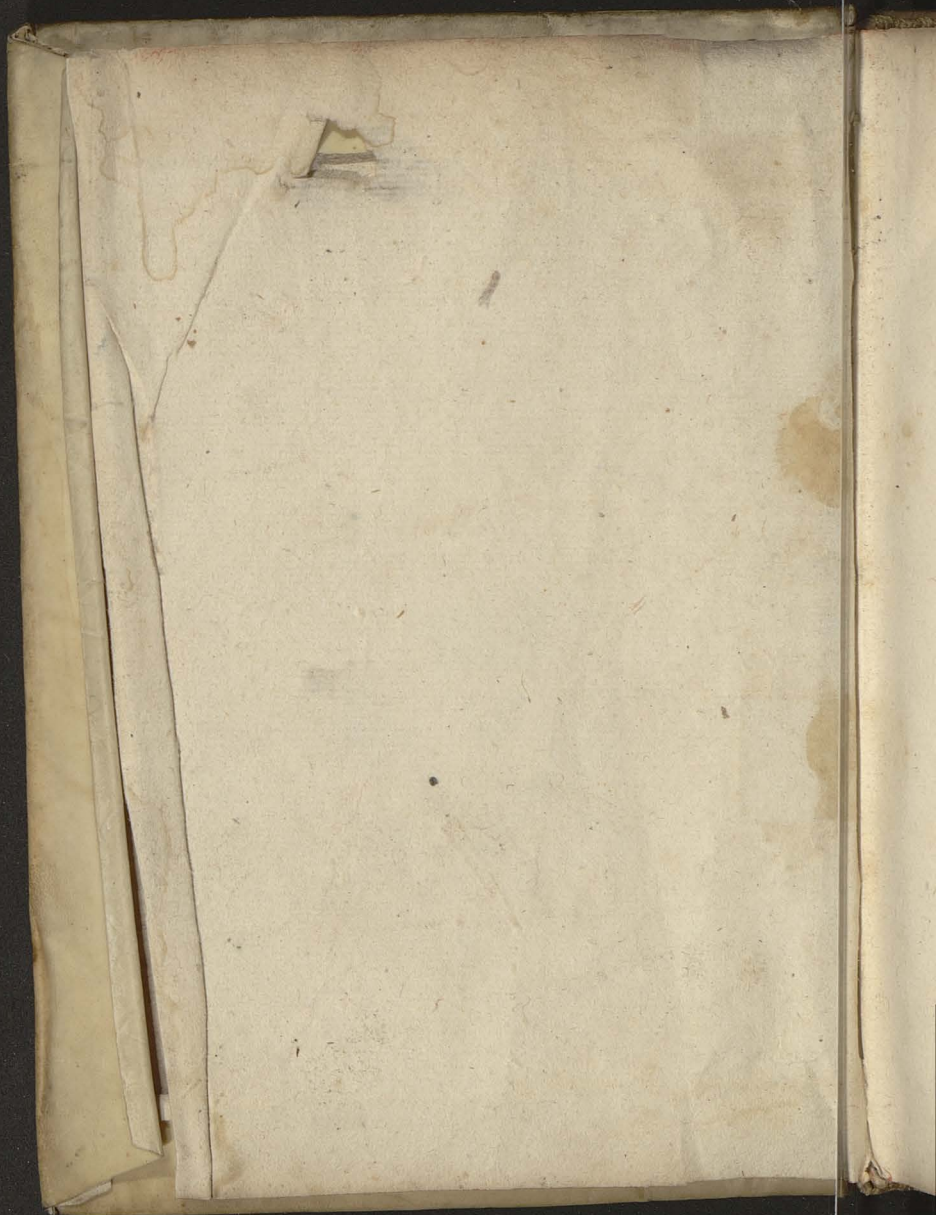
Theol. 450

450 I

TEOLOGIA

EPISTOLA DECRE-
TALIS INNOCENTII III.

Summi Pontificis Romani ex-
scripta ex antiquis Collectioni-
bus Decretalium publicatis ab
Antonio Augustino Episcopo Iler-
densi editis Ilerdæ in Hispania
apud Petrum Rob. & Ioannem
à Villanoua anno Christi M. D.
LXXVI. & Lutetię apud Seba-
stianum Cramoisi M. DCIX.

Ex Collectione III. lib. 4. c. II. tit.

Qui filij sunt legitimi, quod in
Decretalibus Gregorij IX. Pa-
pæ est 13. eodem titulo.

In hac epistola *Innocentius Papa* tria
dicit maximè notanda pro Rege,
& Regno FRANCORVM.

Primò quòd REX FRANCORVM
superiorem in *temporalibus* mi-
nimè recognoscit, ne ipsū qui-
dem Summum Pontificem.

Secūdo quòd ipse PONTIFEX de-

claravit per affinitatem quæ allegabatur inter *Philippum Regem FRANCORVM*, & I. *Reginam* quam duxerat in matrimoniũ, *Reginam* illam non esse REGIS ipsius coniugem (*affinitate probata*) & per consequens aliam sibi videri legitimè copulatã (quod quidem erat notionis Pontificiæ Ecclesiasticæ Christianæ.)

Tertiò quòd cùm *Rex* ipse *Franco- rum* superiorem in temporalibus minimè recognoscat, sine iuris alterius læsione in eo quod ad notionem Pontificiam & Ecclesiasticam pertinebat, submittere se potuerat, in quo forsitan videretur aliquibus quod per se ipsum non tanquam Pater cum filiis, sed tãquam Princeps cum subditis poterat dispensare.

His tribus nihil simile propositum sibi fuisse testatur *Innocentius PONTIFEX* in supplicatione *VV. Montispeffulani* ab *Archiepiscopo Arelatensi* oblata, quæ recitatur in illa *Decretali Epist.*

Imò

Imò valdè notādum quod ipse vv.
 terræ suæ partem ab Ecclesia
 Magalonensi possidere diceba-
 tur, quam ipse per Sedem Apo-
 stolicam temporaliter agnosce-
 bat, vt ex Archiepiscopi assertio-
 dine dicit PONTIFEX : qui qui-
 dem Archiepiscopus falsus fue-
 rat illa Magalonensi Ecclesia
 mediante VV. illius Montispe-
 sulani terram aut partem ipsius
 Põtifici temporaliter subiacere.
 Quod vtrum verum esset, atque ita
 ab Archiepiscopo pro Nobili il-
 lo Viro VV. supplicante agnosci
 debuerit, haud liquet aliunde
 quàm ex iis quæ recitat Põtifex
 in illa Decretali.

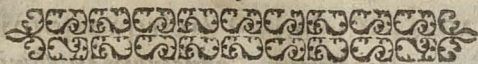
Verùm, quidquid in ea scriptum
 est, ex declaratione Pontificis ibi
 expressa constat aliam longè
 conditionem fuisse, vt adhuc
 hodie est *Regis ac Regni Frãcorum,*
 inquam illius VV. & partis terræ
 quam à Magalonensi Ecclesia
 tenere dicebatur, vel id fatente
 Pontifice, qui maximum agno-

scit discrimen, dicitque nominatim *Regem Francorum in spiritualibus tantum*, VV. autem M. & in *spiritualibus*, & in *temporalibus* Pontificem & Sedem Apostolicam recognoscere, quod nullus unquam **REX FRANCORVM** fecit in *temporalibus*, in quib⁹ **DEVM** solum habet atque agnoscit superiorem, quippe cuius solius gratia **REX** est.

Hæc tria in Epistola ista Decretali declarata faciunt pro veritate Regij status, ac suprema & sacra Maiestate *Regis Francorum*: & idè Galli omnes pij & veri Franci debent istam Epistolam memoriæ commendare.

EX AN-

EX ANTIQVA
DECRETALIVM
COLLECTIONE III.

lib. 4. tit. 12. Qui filij sunt legi-
timi. Cap. 2. quod in vulgatis
editionibus est 13. c. tit. 17.

INNOCENTIVS III. NOBI-
li Viro VV. Montispeffulani.

ER venerabilem fra-
trem nostrum Are-
latensem Archiepi-
scopum ad sedem

Apostolicam accedentem no-
bis tua humilitas supplicauit, vt
filios tuos titulo legitimationis
decorare dignaremur, quate-
nus eis quominus tibi succede-
rent natalium obiectio non no-
ceret. Quòd autem super hoc
Apostolica sedes plenā habeat

potestatem, ex illo videtur, quod
 cum diuersis causis inspectis,
 cum quibusdam minus legitimi-
 me genitis, non naturalibus tan-
 tum, sed adulterinis etiam dis-
 pensauit, sic ad actus spirituales
 illos legitimans, ut possint in
 Episcopos promoueri: similis
 creditur, & probabilis reputa-
 tur, ut eos ad actus legitimare
 valeat seculares: praesertim, si
 praeter Romanum Pontificem
 inter homines superiorem alium
 non cognoscant qui legitimandi
 habeat potestatem: Quia
 cum maior in spiritualibus tam
 prouidentia, quam auctoritas,
 & idoneitas requiratur, quod
 in maiori conceditur, licitum
 esse videtur etiam in minori.

Per simile quoque id vide-
 tur posse probari cum eo ipso
 quod

quod aliquis ad apicem Episcopalis dignitatis attollitur, eximitur à paterna potestate.

Præterea si etiam simplex Episcopus scienter seruum alterius in Episcopum ordinaret, licet ordinatori satisfacere domino iuxta formam canonicam teneretur, ordinatus tamen iugum euaderet seruitutis. Videtur siquidem monstruosum, ut qui legitimus ad spirituales fieret actiones, circa sæculares actus illegitimus remaneret. Vnde cum quo in spiritualibus dispensatur, consequenter intelligitur in temporalibus dispensatum.

Id autem in patrimonio Beati Petri liberè potest Apostolica sedes, in quo & summi Principis exequitur potestatem. Cùm ergo videtur ex

his legitimandi auctoritas non tantum in temporalibus, sed in spiritualibus & penes Romanam Ecclesiam residere, ut super hoc filiis tuis gratiam faceremus ob tua, & progenitorum tuorum merita, qui semper in protectione Sedis Apostolicæ perstitisti, humiliter ex parte tua idem Archiepiscopus requirebat. Videbatur autem ex eo trahere maiorem audaciam postulandi; quod non longè petere cogebatur exemplum: Sed in fauorem petitionis huiusmodi quod nos ipsos in causa simili fecisse dicebat, poterat allegare. *Cum enim Karissimus in Christo filius noster Philippus Rex Francorum Illustris Karissimam in Christo filiam nostram I. Francorum Reginam illustrem dimiserit, & ex alia*

alia postmodum superducta puerum
 suscepit, & puellam: & tu similiter
 exclusa legitima superduxeris
 aliam, ex qua filios suscepisti, si-
 cut cum filiis Regis eiusdem, sic
 cum tuis credebatur de beni-
 gnitate sedis Apostolicæ dispē-
 sandum: *Præsertim cum maior id
 necessitas suaderet, & tu nobis spe-
 cialius sis subiectus.* Siquidem Rex
 Francorum ex inclytæ recorda-
 tionis Regina Francorum olim le-
 gitimum suscepit heredem, qui
 ei optatur, & creditur in Regni so-
 lio successurus: Tu verò ex legiti-
 ma coniuge masculum non ha-
 bens heredem, qui tibi in deuo-
 tione nostra, & propria heredi-
 tate succedat. Insuper cum Rex
 ipse in spiritualibus nobis subiaceat,
 tu nobis & in spiritualibus &
 temporalibus es subiectus; cum par-

tem terræ tuæ ab Ecclesia Magalonenſi poſſideas, quam ipſa per ſedem Apoſtolicam temporaliter recognoſcit, quia Magalonenſi Eccleſia mediante nobis idem Archiepiſcopus aſſerebat te temporaliter ſubiacere. Verùm, ſi veritas diligenter inſpicitur, nõ ſimilis res, ſed valdè diſſimilis inuenitur. Nam Rex ipſe à prædicta Regina per bonæ memoriæ Remenſem Archiepiſcopum Apoſtolicæ ſedis Legatum fuit per ſententiam ſeparatus: Tu verò vxorem tuam à te, ſicut dicitur, temeritate propria ſeparasti: ipſe quoq; priùs quàm ad eum prohibitio de non contrahendo cum altera perueniſſet, aliam ſuperduxit, ex qua prolem geminam noſcitur ſuſcepiffe. Sed tu in contemptum Eccleſiæ

Ecclesiæ aliam superinducere
 attemptasti : Propter quod ipsa
 in te gladium exercuit Eccle-
 siastica ultionis. *Præterea Rex*
ipse prædictæ Reginae contra matri-
monium impedimentum affinitatis
obiecit, & corâ præfato Archie-
piscopo testes induxit, cuius
sententia, quia cassata fuit so-
lummodò propter iudicarium
ordinem non seruatum, nos ei
post restitutionem Reginae super
hoc Venerabilem Fratrem no-
strum Hostiensem Episcopum,
& dilectum filiũ I. titulo sanctæ
Priscæ Presbyterum Cardinalẽ
cognitores duximus deputan-
dos. Tu verò vxori tuæ nihil,
quòd diuortium induceret, si-
cut asseritur, obiecisti: cùm etsi
fides tua sit vnum de tribus bo-
nis coniugij, non tamen ipsius

violatio conjugale vinculum
 violasset. De filiis ergo *Regis*
 eiusdem, vtrum legitimi, vel
 illegitimi fuerint, quamdiu
 pendet quæstio affinitatis obie-
 ctæ, potest non immeritò du-
 bitari. *Nam si affinitas fuerit com-
 probata, prædictam Reginam nõ esse
 Regis coniugem apparebit; & per
 consequens alia videtur sibi le-
 gitimè copulata, & filios ei le-
 gitimos peperisse. De tuis verò
 quòd sint legitimi nati, nec tu
 ipse proponis, nec vlla præsu-
 mitur ratione. Insuper cùm Rex
 ipse superiorem in temporalibus
 minimè recognoscat, sine iuris alterius
 lesione, in eo se iurisdictioni nostræ
 subiicere potuit & subiecit, in quo
 forsitan videretur aliquibus quòd per
 se ipsum, non tanquam pater cum
 filiis, sed tanquam Princeps cum
 subditis*

*subditis potuit dispēfare. Tu autem
 aliis nosceris subiacere, vnde sine
 ipsorum forsan iniuria, nisi prę-
 starent assensum, nobis in hoc
 subdere te non posses: nec eius
 auctoritatis existis, vt dispensandi su-
 per his liberam habeas facultatem.*
 Rationibus his inducti Regi
 gratiam fecimus requisiti, cau-
 sam tam ex veteri quàm ex No-
 uo Testamento trahētes; quòd
 non solùm in Ecclesię patrimo-
 nio, super quo plenam in tem-
 poralibus gerimus potestatem,
 verùm etiã in aliis Regionibus
 certis causis inspectis temporalē
 iurisdictionem carnaliter exer-
 cemus: Non quòd alieno iuri
 præiudicare velimus, vel pote-
 statem nobis indebitã vsurpare:
 cùm non ignoremus Christum
 in Euāgelio respondisse; *Reddite*

quæ sunt Cesaris Cesari, & quæ sunt
 Dei Deo: propter quod postula-
 tus, vt hereditatem diuideret
 inter duos, quis, inquit, constituit
 me super vos iudicem? sed quia sic
 in Deuteronomio continetur; si
 difficile & ambiguum apud te iudi-
 cium esse prospexeris, inter sanguinem
 & sanguinem, causam & causam,
 lepram & non lepram, & iudicium
 inter portas tuas videris variari, sur-
 ge & ascende ad locum quem elegerit
 Dominus Deus tuus, veniensque ad
 Sacerdotes Leuitici generis, & ad
 Iudicem, qui fuit illo tempore, qua-
 rēnsque ab eis qui iudicabunt tibi iu-
 dicij veritatem: & facies quæcumque
 dixerint, qui præsunt loco, quem ele-
 gerint, & docuerint te iuxta legem
 eius, sequerisque eorum sententiam,
 nec declinabis ad dexteram, vel sini-
 stram. Qui autem superbierit nolens
 obedire

obedire Sacerdotis imperio, qui eo
 tempore ministrat Domino Deo tuo
 & decreto iudicis, morietur, & auferet
 malum de Israel. Sanè cùm
 Deuteronomium lex secunda
 interpretetur, ex vi vocabuli
 comprobatur in hoc quòd ibi
 decernitur, vt in Nouo Testa-
 mento debeat obseruari. Locus
 enim quem elegit Dominus, *A-*
postolica sedes esse cognoscitur
 sic, quòd eà Dominus in se ipso
 lapide angulari fundauit. Cùm
 enim *Petrus* urbem fugiens exis-
 set, volens eum *Dominus* ad locū
 quem elegerat reuocare, inter-
 rogatus ab eo, *Domine* quò va-
 dis? respondit, venio Romam
 iterum crucifigi: quod intelli-
 gens pro se dictum, ad locum
 ipsum protinus est reuersus.
 Sunt autem *Sacerdotes* *Leuitici*

generis fratres nostri, *qui nobis iure Leuitico in executione Sacerdotalis officij coadiutores existunt.* Is verò super eos Sacerdos siue Iudex existit, cui Dominus inquit in Petro, *quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis:* eius Vicarius, qui est Sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech constitutus à Deo Iudex viuorum, & mortuorum. Tria quippe distinguunt iudicia, primum inter sanguinem, & sanguinem, per quod *criminale* intelligitur, & *ciuile.* *Vltimum* inter lepram & lepram, per quod ecclesiasticum & criminale notatur. *Medium* inter causam, & causam: quod ad vtrumque, tam ecclesiasticum, quàm ciuile: in
 le:in

le: in quibus cùm aliquid fue-
 rit difficile, vel ambiguum, ad
 iudicium est *Sedis Apostolicæ*
 recurrendum, cuius senten-
 tiam qui superbiens contem-
 pserit obseruare, mori præci-
 pitur, & auferri malum de Is-
 rael per excommunicationis
 sententiam, velut mortuus à
 communione fidelium separa-
 ri. Paulus etiam vt plenitudi-
 nem potestatis exponeret, ad
 Corinthios scribens, ait, *Ne-*
scitis quoniam Angelos iudicabi-
mus, quantò magis secularia? Por-
 rò sæcularis officium potesta-
 tis interdum, & in quibusdam
 per se, nonnunquam autem &
 in nonnullis per alios exequi
 consuevit. Licèt igitur cum fi-
 liis sæpè dicti *Regis Francorum,*

de quibus an fuerint legitimi,
 ab initio dubitabatur, duxi-
 mus dispensandum: quia ta-
 men lex Mosaica quam cano-
 nica sobolem susceptam ex a-
 dultério detestatur, testante
 Domino, Mamzer & spurius
 usque in decimam generatio-
 nem in Ecclesiam non intra-
 bunt. Canone verò vetante ta-
 les ad sacros ordines promoue-
 ri: sæcularibus quoque legibus
 non solùm repellentibus eos à
 successione paterna, sed negan-
 tibus ipsis etiam alimenta: su-
 persedendum adhuc duximus
 petitioni prædictæ, nec ad præ-
 sens super hoc tuis precibus an-
 nuendum, *donec si fieri poterit*, &
 culpa leuior, & iurisdicção li-
 berior ostendatur: licèt perso-
 nam

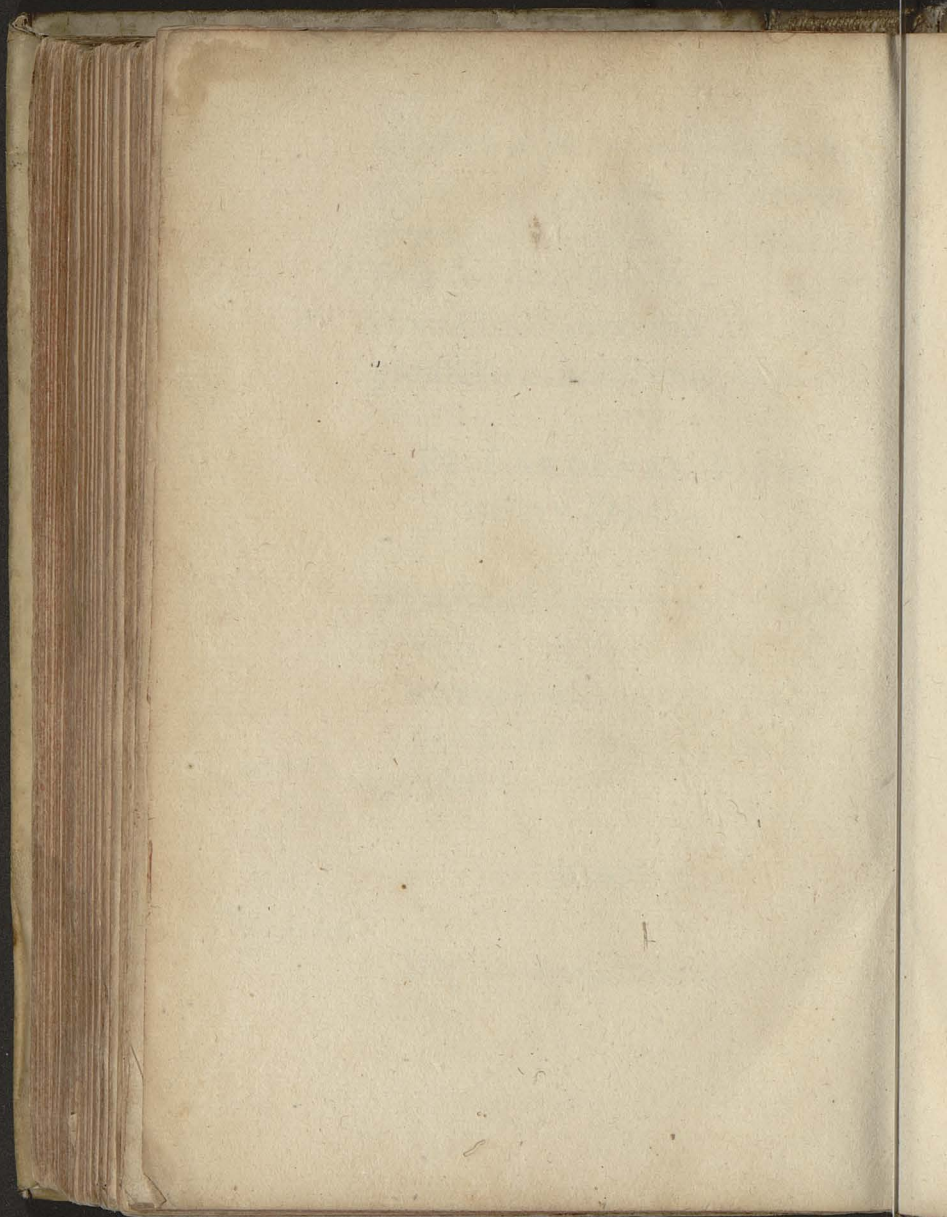
nam tuam spe cialis dilectionis
brachio amplexemur, & in qui-
bus cum Deo & honestate pos-
sumus, specialem tibi ve-
limus gratiam ex-
hiberi.

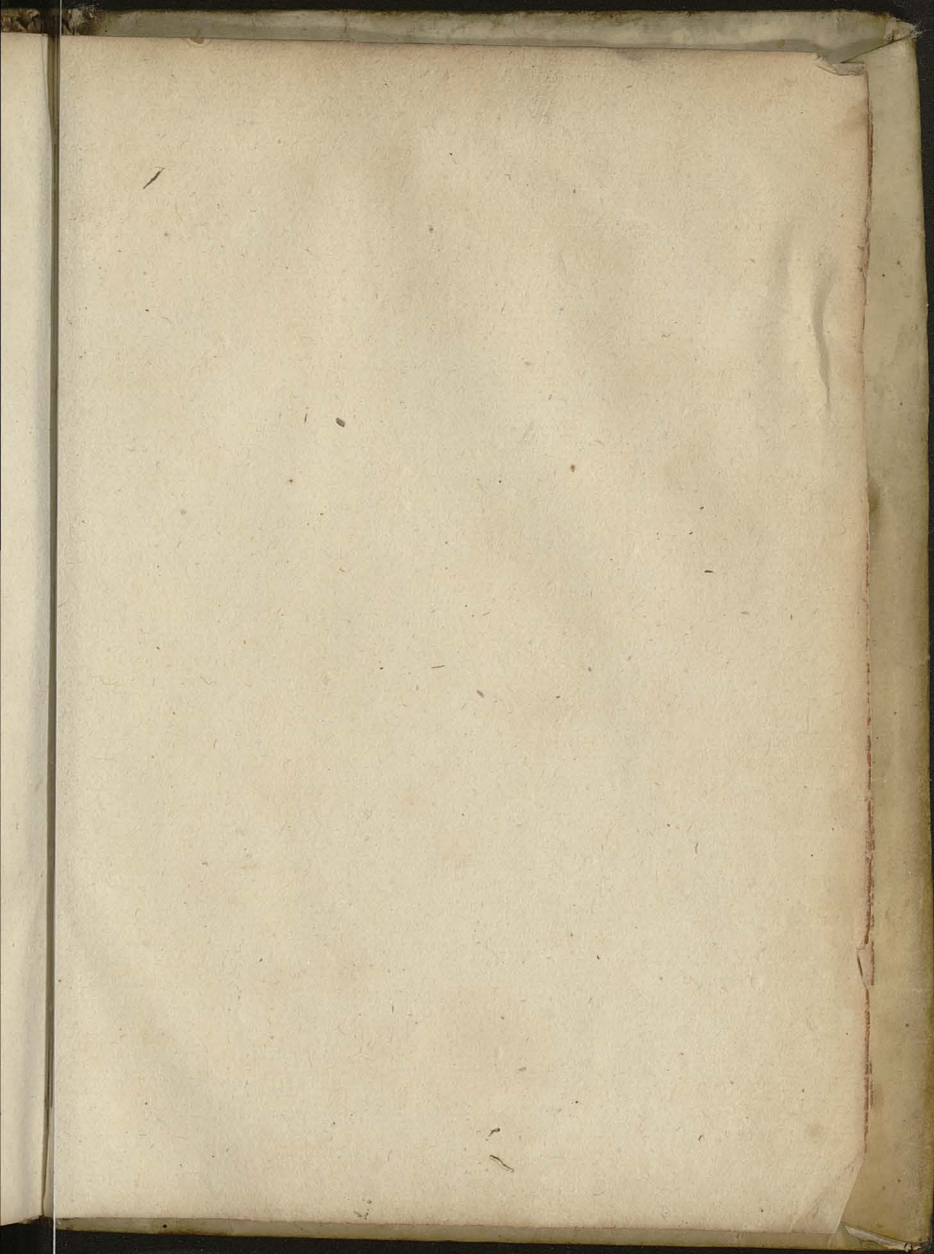
b 2

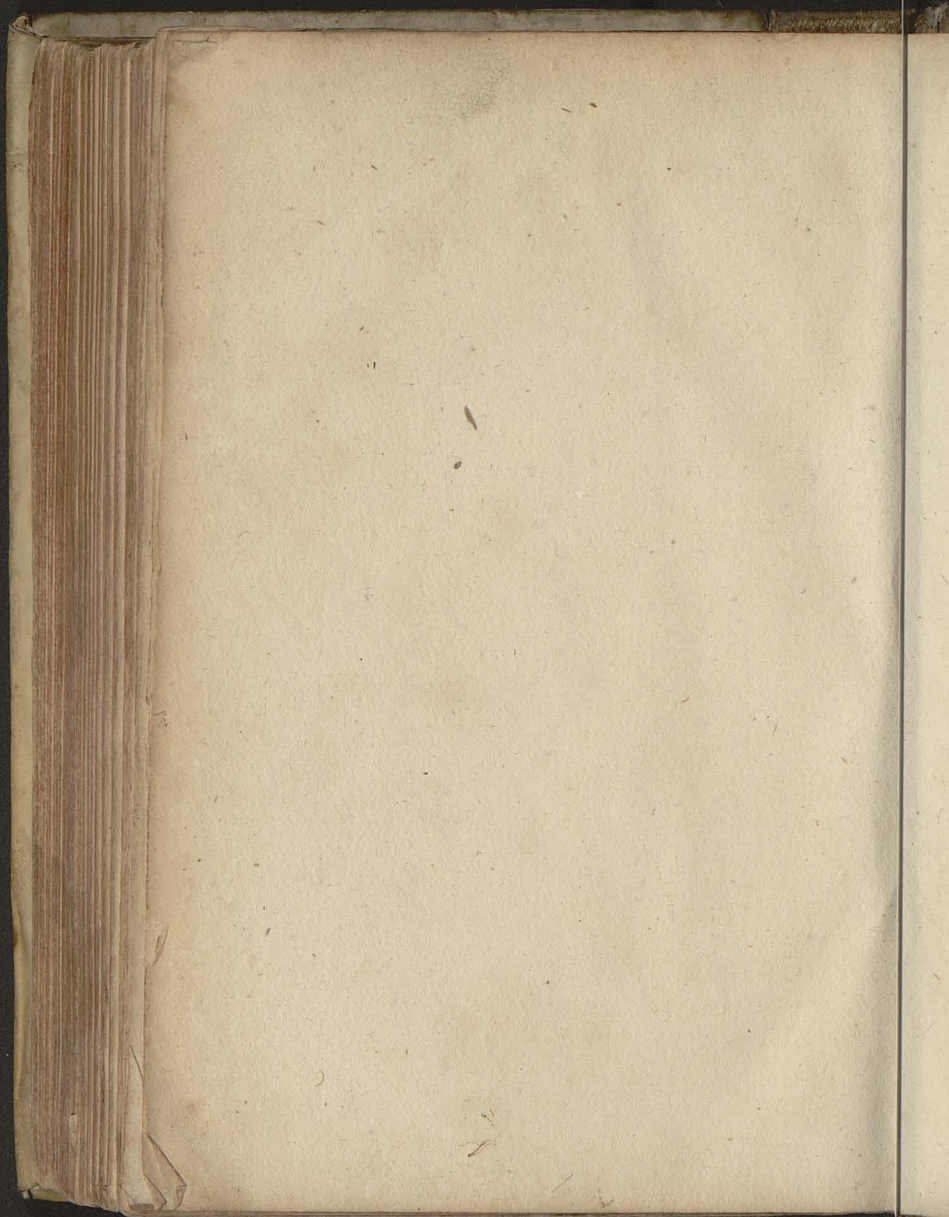

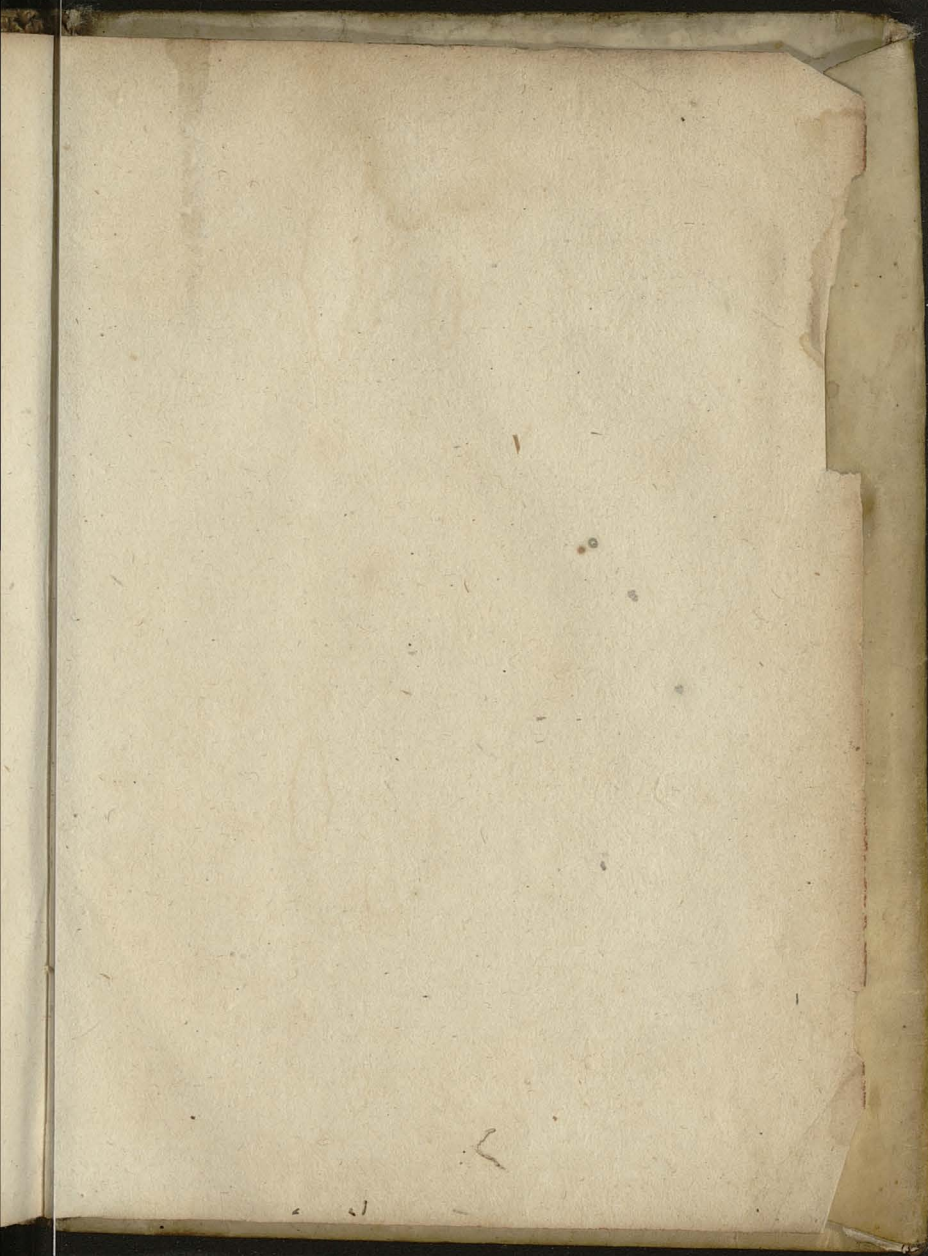
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines across the page.

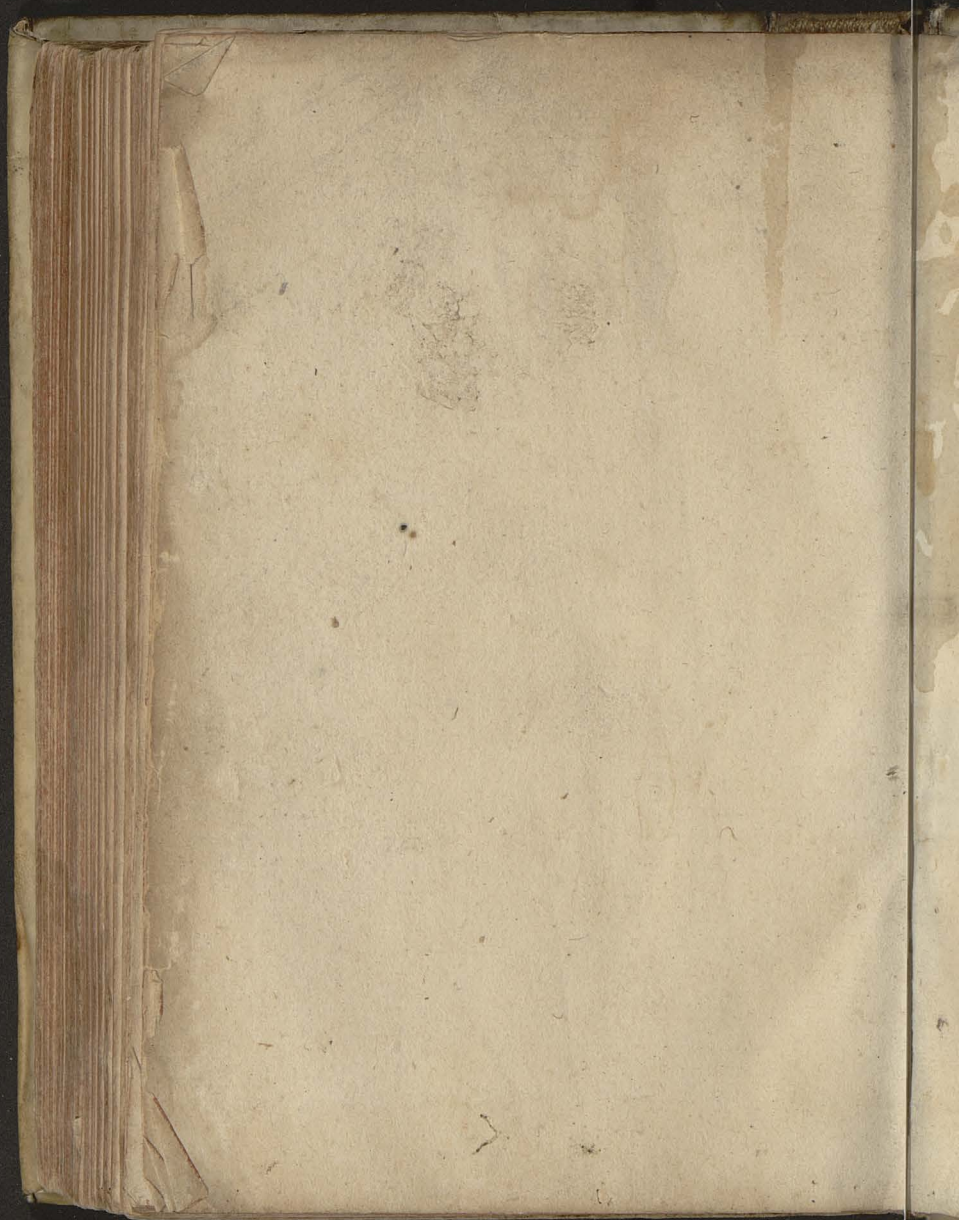
l
a
t
l
c
b
i
f
8
9
r

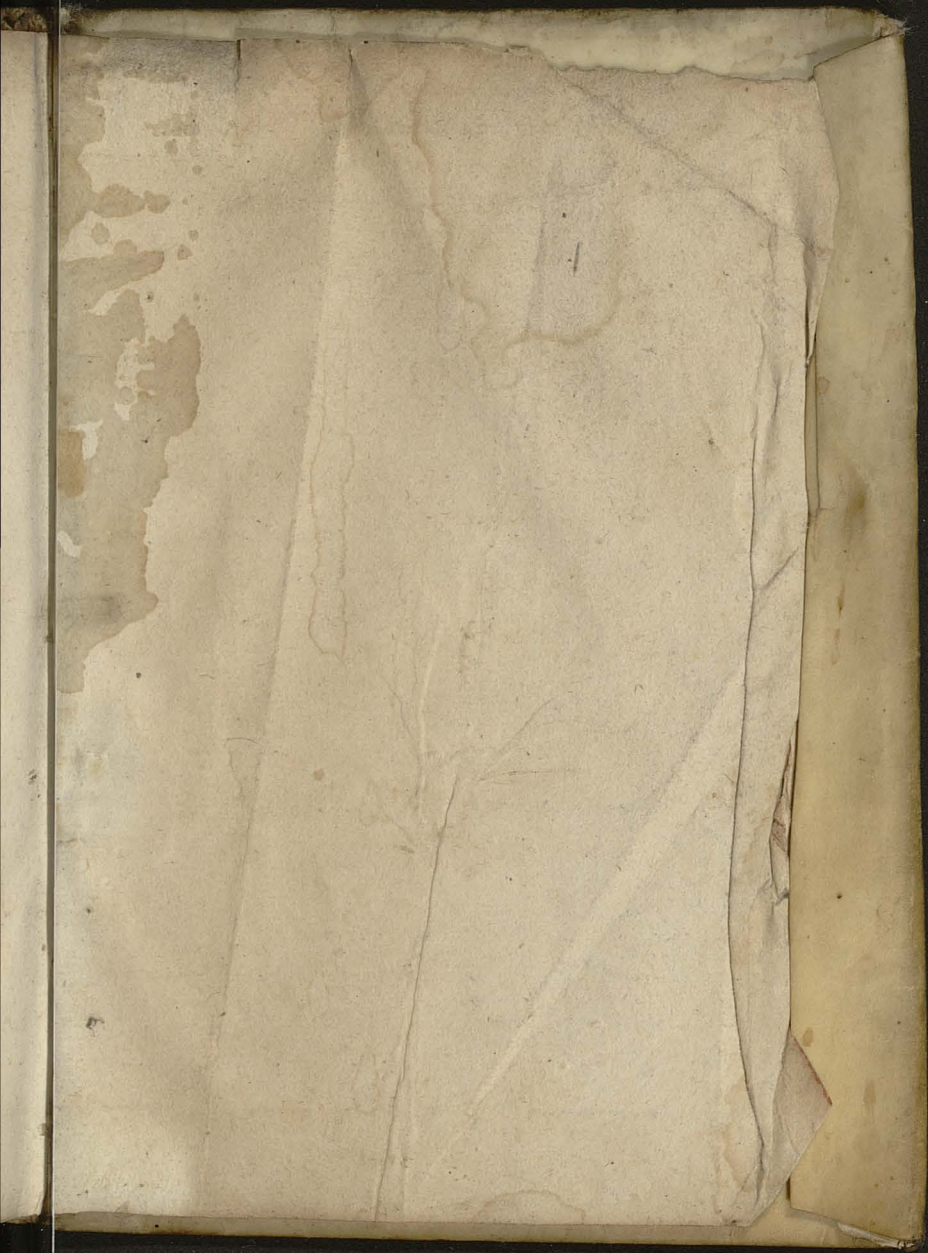

1894
1895
1896
1897
1898
1899

213

